

<https://www.youtube.com/watch?v=sBqoycjGXZo>

Ξεκινάμε με την τρίτη με αριθμό 628/3-3-2026 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Α΄ Ανατολικής Αττικής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Ελληνική Λύση-Κυριάκος Βελόπουλος» κ. Στυλιανού Φωτόπουλου προς τον Υπουργό Μετανάστευσης και Ασύλου, με θέμα: «Νομοθετική ρύθμιση για την απαγόρευση της πλήρους κάλυψης του προσώπου υπό το πρίσμα της αρμονικής κοινωνικής συμβίωσης και της δημοκρατικής τάξης».

Παρακαλώ, κύριε Φωτόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ερχόμαστε σήμερα στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου και των επίκαιρων ερωτήσεων να συζητήσουμε μια νομοθετική πρωτοβουλία την οποία θεωρούμε εμείς ως Ελληνική Λύση ότι θα έπρεπε να έχετε πάρει από καιρό. Εκφράσατε και εσείς τελευταία στον δημόσιο λόγο σας την άποψή σας ότι πρέπει να γίνει. Θεωρούμε, λοιπόν, επιβεβλημένη και καθυστερημένη αυτή την αντίδραση υπό την εξής έννοια: Μιλάω για την απαγόρευση της μπούρκας και της νικάμπ, οι οποίες θα πρέπει να αναφέρουμε τι είναι, επειδή δεν γνωρίζουμε όλοι.

Η μπούρκα είναι το ένδυμα το οποίο ουσιαστικά καλύπτει τις γυναίκες από την κορυφή μέχρι τα νύχια, όλο το σώμα. Λέω γυναίκες, γιατί πολλές

φορές, από ό,τι είδαμε και στις πρόσφατες φωτογραφίες, οι οποίες δεν ξέρω αν είναι αληθινές ή ψεύτικες, δεν ξέρουμε αν είναι και γυναίκες. Αυτό θέτει και ένα θέμα δημόσιας ασφάλειας, το οποίο θα το συζητήσουμε και στη δευτερολογία μου. Το δεύτερο ένδυμα στο οποίο αναφέρομαι είναι η νικάμπ, το οποίο από ό,τι έχουμε μάθει είναι το ένδυμα που καλύπτει όλο το πρόσωπο εκτός από τα μάτια.

Είναι μια πρόταση αυτή που σας ζητούμε να φέρετε η οποία έχει υιοθετηθεί από άλλες ευρωπαϊκές χώρες όπως η Γαλλία, το Βέλγιο και η Δανία, όπου τέτοια ενδύματα έχουν απαγορευτεί στους δημόσιους χώρους. Στην Ελλάδα δεν έχουμε τόσο έντονο το φαινόμενο όσο στις χώρες στις οποίες αναφέρθηκα και οι οποίες έχουν πάρει ήδη νομοθετική πρωτοβουλία. Δεν το έχουμε, υποθέτω, για ένα άλλο φαινόμενο, το φαινόμενο δηλαδή ότι οι παράνομοι μετανάστες που έρχονται, εισβάλλουν -όποιο ρήμα θέλετε χρησιμοποιήσετε- στη χώρα μας από αυτές τις ακραίες ισλαμιστικές χώρες της Ασίας και της Αφρικής είναι κατά κύριο λόγο άνδρες σε στρατεύσιμη ηλικία. Αυτός είναι και ο λόγος στον οποίο δεν έχουμε τόσο έντονα φαινόμενα στο Κέντρο της Αθήνας αλλά και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας.

Θεωρούμε, λοιπόν, επιβεβλημένο να πάρετε μια τέτοια νομοθετική πρωτοβουλία και σας ρωτάμε αν προτίθεστε να καταθέσετε προς ψήφιση συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση για την απαγόρευση της πλήρους κάλυψης

του προσώπου σε δημόσιους χώρους και αν θα θεμελιώσετε τυχόν πρωτοβουλία σας επί του ανωτέρω θέματος στη σχετική ευρωπαϊκή νομολογία και στο αναγνωρισμένο περιθώριο εκτίμησης των κρατών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Φωτόπουλο.

Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ (Υπουργός Μετανάστευσης και Ασύλου):

Κύριε Φωτόπουλε, πράγματι η συζήτηση γίνεται -αν θέλετε- και σε ένα καίριο χρονικό σημείο, διότι προχθές γιορτάζαμε τη γιορτή της γυναίκας. Όταν γιορτάζουμε τη γιορτή της γυναίκας, θα πρέπει οι σκέψεις μας να βρίσκεται σε γυναίκες που σε σκληροπυρηνικές χώρες του Ισλάμ υποχρεούνται να παντρεύονται σε παιδική ηλικία ή υποχρεούνται σε όλη τους τη ζωή να τυγχάνουν της προσοχής και των ποινών της θρησκευτικής αστυνομίας ή της αστυνομίας ηθών, χωρίς να έχουν την επιλογή την οποία έχουν οι γυναίκες στον δυτικό ελεύθερο κόσμο στο τι θα βάλουν ή εάν θα μπορούν να έχουν ή να μην έχουν τα θρησκευτικά τους σύμβολα.

Όπως πολύ σωστά είπατε, στην Ελλάδα δεν υπάρχει τόσο έντονο το φαινόμενο, γιατί η συζήτηση η οποία έχει ανοίξει έχει να κάνει ακριβώς με την

πλήρη κάλυψη των χαρακτηριστικών, είτε του προσώπου είτε όλου του σώματος. Αυτό συνδυάζεται και με το γεγονός ότι η χώρα σε μεγάλο βαθμό λειτουργούσε και λειτουργεί εν μέρει ως χώρα διέλευσης προς τις χώρες της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης, όπου εκεί συνήθως γίνεται η οικογενειακή επανένωση ή αντιστοίχως λόγω του ότι και η σύνθεση του πληθυσμού των μεταναστευτικών ροών μπορεί να μην συνδυάζεται με χώρες που έχουν αυτά τα θρησκευτικά χαρακτηριστικά. Ωστόσο εύλογα θα πει κάποιος ότι όταν μιλάμε για θέματα δικαιωμάτων, είτε αυτό αφορά ένα άτομο είτε αφορά πολλά άτομα, είναι κάτι το οποίο πρέπει να ρυθμιστεί.

Στη συγκεκριμένη, λοιπόν, περίπτωση, κύριε Βουλευτά, κύριε Φωτόπουλε, αυτή η δουλειά ξεκίνησε από την Υφυπουργό κ. Σέβη Βολουδάκη που έχει και το σκέλος που εντάσσεται με την ένταξη. Μάλιστα, αυτή τη δουλειά τη βρήκα στο Υπουργείο, δηλαδή η Υφυπουργός είχε εργαστεί σε αυτό το πλαίσιο, ξεκινώντας πρώτα απ' όλα να δει το κομμάτι που αφορά αποκλειστικά το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου και είναι οι δομές οι οποίες έχουμε ανηλίκων, είτε ημιαυτόνομης είτε μεγαλύτερης επαφής, δηλαδή τα ΚΦΑ και την ημιαυτόνομη διαβίωση για κορίτσια τα οποία μπορεί να βρίσκονταν εκεί πέρα. Η ίδια η Υφυπουργός επιβεβαίωσε ότι είναι λίγες οι περιπτώσεις.

Ωστόσο πολλές από αυτές τις γυναίκες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πραγματικότητα, χωρίς να το επιθυμούν, υποχρεούνται να ανέχονται τέτοια χαρακτηριστικά γιατί θα τύχουν στοχοποίησης από τους άνδρες οι οποίοι είναι από την ίδια εθνοτική και θρησκευτική κοινότητα και θεωρούν ότι πρέπει να έχουν και ενώ, λοιπόν, δεν είναι υποχρεωμένες, μπορεί να τους επιβληθεί.

Έτσι, ξεκινήσαμε μία έρευνα. Έχουμε πάρει, όπως σωστά αναφέρατε, και αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, που οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου έχουν κρίνει ότι είναι στη διακριτική ευχέρεια των κρατών και στο πλαίσιο της ισότητας των φύλων να εξετάσουν αυτές τις περιπτώσεις, καθώς επίσης, έχουμε πάρει τη νομοθεσία και από άλλες χώρες που ήδη το έχουν νομοθετήσει, γιατί και εκεί να ξέρετε είναι διαφορετική η προσέγγιση. Αλλού έχει νομοθετηθεί σε ανήλικο πληθυσμό, αλλού έχει νομοθετηθεί σε συγκεκριμένους χώρους -μέσα μαζικής μεταφοράς, δημόσιους χώρους-, αλλού είναι ακόμα πιο διευρυμένο ή περιορισμένο, οπότε είμαστε στο στάδιο αυτό που εξετάζουμε συνολικά όλο αυτό το πλαίσιο. Πιστεύουμε ότι το επόμενο διάστημα θα μπορέσουμε να κάνουμε σαφή τοποθέτηση στην προσέγγιση την οποία σας ανέλυσα τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Παρακαλώ, κύριε Φωτόπουλε.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, χαίρομαι γιατί αυτή είναι και η ουσία, νομίζω, του κοινοβουλευτικού ελέγχου: εμείς να ελέγχουμε την Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση να μας δίνει απαντήσεις. Υποθέτω ότι στη δευτερολογία σας θα μας δώσετε και ένα χρονοδιάγραμμα σχετικά με τη νομοθετική πρωτοβουλία την οποία προτίθεσθε να αναλάβετε.

Εγώ από τη μεριά μου, για να βοηθήσω λίγο το έργο αυτό, θα σας δώσω τις αποφάσεις τις οποίες έχουμε βρει. Πιθανόν να τις έχετε, πιθανόν να μην τις έχετε, αλλά εν πάση περιπτώσει, σε κάθε περίπτωση η συνδρομή στον κοινοβουλευτικό έλεγχο νομίζω ότι είναι καλοδεχούμενη.

Αναφέρατε τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της παράνομης μετανάστευσης στην Ελλάδα. Βέβαια, δεν αναφερθήκατε σε αυτό το οποίο σας είπα, δηλαδή πέραν από τις χώρες από τις οποίες προέρχονται οι παράνομοι μετανάστες, είναι και τα χαρακτηριστικά αυτών των παράνομων μεταναστών που έρχονται στην Ελλάδα. Είναι κατά κύριο λόγο άνδρες και μάλιστα σε νεαρή ηλικία. Η οικογενειακή επανένωση προφανώς για τους δικούς τους λόγους γίνεται σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γι' αυτό και εκεί έχουμε πιο έντονα τα φαινόμενα στα οποία αναφερθήκατε.

Είναι και για έναν άλλο λόγο, αν μου επιτρέπετε, επίκαιρη η συγκεκριμένη συζήτηση και η συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία, στα

πλαίσια όμως της συζήτησης. Γιατί, όπως σας είπα και πρωτίτερα, η νομοθετική πρωτοβουλία θα έπρεπε να είχε γίνει νωρίτερα.

Δεν πρέπει επ' ουδενί και δεν θέλουμε να φτάσουμε στα επίπεδα αυτών των χωρών. Εμείς ως Ελληνική Λύση δεν θα το θέλαμε σε καμία περίπτωση. Όμως, είναι επίκαιρη στον δημόσιο διάλογο για έναν ακόμα λόγο: Ακούμε από όλα τα Κόμματα του Κοινοβουλίου ορθά για την καταπίεση την οποία δέχονται οι γυναίκες στο Ιράν. Είτε συμφωνεί είτε διαφωνεί ο καθένας σε αυτή την Αίθουσα με την επίθεση, με αυτό το οποίο γίνεται στο Ιράν, με τον πόλεμο τον οποίο γίνεται κανένας δεν συμφωνεί. Όμως, όλοι συμφωνούμε στο ότι οι γυναίκες στο Ιράν δέχονται καταπίεση από ένα θεοκρατικό καθεστώς.

Άρα, για αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία, την οποία συζητάμε τώρα, δεν μπορώ να φανταστώ ότι θα υπάρξουν Κόμματα στην ελληνική Βουλή την οποία δεν θα υποστηρίξουν. Δεν θα υποστηρίξουν, δηλαδή, τα δικαιώματα των γυναικών, τις γυναίκες, οι οποίες πιέζονται από τέτοιου είδους δημοκρατικά καθεστώτα και δεν είναι δυνατόν να επιτρέψουμε ως Ελλάδα, ως ελληνικό κράτος να συνεχίζεται αυτή η καταπίεση και στο δικό μας έδαφος, στα δικά μας χωρικά ύδατα.

Η Ελλάδα είναι χώρα, δεν είναι χώρος, είναι χώρα με βαθιές χριστιανικές αξίες. Ο σεβασμός στη θρησκευτική ελευθερία είναι αυτονόητος

και κατοχυρωμένος, αλλά η πλήρης κάλυψη του προσώπου δεν αποτελεί απλώς ενδυματολογική επιλογή, είναι σύμβολο ανισότητας και καταπίεσης. Η Ελλάδα οφείλει με νηφαλιότητα, θεσμική σοβαρότητα να εξετάσει την απαγόρευση της μπούρκας και του νικάμπ, καθώς όταν ένας περιορισμός αποσκοπεί στην προστασία της ισότητας, της αξιοπρέπειας και της κοινωνικής συνοχής, δεν περιορίζει τη δημοκρατία, κατά την άποψή μας, αλλά τη θωρακίζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ (Υπουργός Μετανάστευσης και Ασύλου):

Οφείλω να πω, κύριε Φωτόπουλε, ότι σε μεγάλο βαθμό και στην ανάλυση στην οποία κάνατε σε προσωπικό επίπεδο συμφωνώ και, πράγματι, όταν μιλάμε για δικαιώματα γυναικών, θα πρέπει κάποια στιγμή να μιλήσουμε για απόλυτη ειλικρίνεια, διότι το να βλέπουμε όλος ο δυτικός κόσμος αυτό το οποίο γίνεται σε χώρες του σκληροπυρηνικού Ισλάμ και να θεωρούμε απλά και μόνο ότι είναι αυτονόητο στο πλαίσιο της θρησκευτικής αντίληψης, η οποία μπορεί να υπάρχει, σίγουρα δεν τιμά τον δυτικό πολιτισμό όταν αυτό μεταφέρεται στον δυτικό πολιτισμό.

Θέλω να είμαι απόλυτα σαφής απέναντί σας. Ακόμη είμαστε στο στάδιο της εξέτασης. Άρα, δεν μπορώ να σας πω ούτε χρονοδιάγραμμα που αναφέρετε ούτε ρύθμιση που θα υπάρξει. Θα είμαι έτοιμος να τοποθετηθώ σε αυτό το αμέσως επόμενο διάστημα. Όμως, είμαστε ακόμα στο σκέλος της εξέτασης γιατί ακριβώς πρέπει να δούμε με πολύ μεγάλη προσοχή το ρυθμιστικό πλαίσιο που υπάρχει σε άλλες χώρες, καθώς και τη διαμορφωμένη νομολογία η οποία υπάρχει. Συνεπώς, στην παρούσα φάση δεν μπορώ να σας πω κάτι παραπάνω.

Το δεύτερο το οποίο αναπτύξατε αξίζει να το θέσουμε. Είναι ένα γεγονός αυτό και πολλές φορές και στον δημόσιο λόγο μου χρησιμοποιώ την εργαλειοποίηση του μεταναστευτικού όχι με την έννοια αναγκαστικά των χωρών που στέλνουν μετανάστες, αλλά και των ίδιων των μεταναστών, οι οποίοι εκμεταλλεύονται τυχόν συρράξεις που μπορεί να υπάρχουν. Στην πραγματικότητα είναι οικονομικοί μετανάστες και παρουσιάζονται ως πρόσφυγες. Ο λόγος είναι αυτός ο οποίος πολύ απλά είπατε: Αν αύριο το πρωί ερχόντουσαν εδώ πέρα Ιρανές γυναίκες που καταπιέζονται, είναι προφανές ότι δεν θα υπήρχε άτομο στην ελληνική κοινωνία που να μην έλεγε ότι αυτές είναι πραγματικά διωκόμενες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Στο Αφγανιστάν, λόγω χάρη, που είναι η βασική μας ροή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με λεγόμενο προσφυγικό προφίλ, από τις σαράντα οχτώ χιλιάδες αφίξεις πέρυσι οι δεκατέσσερις χιλιάδες ήταν από το Αφγανιστάν και το 80% με 85% ήταν μονήρεις άντρες. Αντίστοιχα και από το Σουδάν που έχουν εμπόλεμη κατάσταση το 85% είναι μονήρεις άντρες. Εύλογα, λοιπόν, λες: Όπου έχουμε, δηλαδή, πόλεμο αυτοί που φεύγουν πρώτοι είναι οι άντρες, οι οποίοι άντρες μάλιστα είναι και σε ηλικία που μπορούν να παραμείνουν εκεί πέρα; Δεν φεύγουν γέροι; Δεν φεύγουν γυναίκες; Δεν φεύγουν παιδιά; Ή φεύγουν σε ποσοστό 15%-20%;

Αυτό ακριβώς καταδεικνύει ότι πολλοί χρησιμοποιούν, ακόμα και όταν έρχονται από χώρες που μπορεί να δικαιολογούν προσφυγικό προφίλ, τις ανακατατάξεις και τις ταραχές οι οποίες υπάρχουν, ενώ στην πραγματικότητα ο λόγος είναι μια οικονομική προσέγγιση.

Αυτό, λοιπόν, είναι κάτι που ευτυχώς σιγά-σιγά στην Ευρώπη αλλάζει και μπαίνουμε ξανά στη συζήτηση της εξέτασης των θεμάτων ως προς την παροχή ασύλου, να μην αρκεί δηλαδή να προέρχεσαι από μια τέτοια χώρα. Το θέτει, μάλιστα, στη συζήτηση που ήμασταν προχθές και η Σουηδία ότι, ναι, κάποια στιγμή πρέπει να εξετάζουμε το φύλο και την ηλικία. Άμα γίνεται πόλεμος στη χώρα σου και η ηλικία σου είναι η ηλικία που πολεμά η ίδια σου

η χώρα και εσύ στην πραγματικότητα είσαι φυγόςτρατος, γιατί θα πρέπει να τυγχάνεις μιας παραπάνω προστασίας;

Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, με αυτό και περιμένω τις θέσεις των Κομμάτων. Πέρασε από την Επιτροπή ο κανονισμός επιστροφών. Ο κανονισμός επιστροφών επιτρέπει τη δημιουργία κέντρων επιστροφής σε τρίτες χώρες. Δυστυχώς, τα Κόμματα της Αριστεράς δεν τον στηρίζουν. Το θέμα είναι, όμως, εδώ πέρα -δεν είναι εκπρόσωπος σήμερα- ότι το ΠΑΣΟΚ θα τοποθετηθεί. Η Ελλάδα στηρίζει με τέσσερις άλλες χώρες -Γερμανία, Δανία, Ολλανδία και Αυστρία- και θα δημιουργήσουμε κέντρο επιστροφής σε χώρα εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προχωράμε και θα έχουμε έτοιμο χρονοδιάγραμμα.

Το ΠΑΣΟΚ θα στηρίξει αυτή την εθνική προσπάθεια ή θα συρθεί προς την Αριστερά;

Πρέπει να απαντήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.